Zalatáj

megyei közéleti havilap

XXIII. évfolyam
713. szám
2011. február 17.

Ára: 190 Ft

Az a bizonyos kettős mérce

Aggódik a WAZ-csoport. Ha valaki esetleg nem tudná, egy német lapkiadó csoportról van szó, amely többek között a Pannon Lapok Társaságát birtokolja.

A január elsején életbe lépett magyar médiatörvény miatt a WAZ lapkiadó csoport a német kormányhoz és a brüsszeli bizottsághoz akar fordulni. A vállalat igazgatója, bizonyos Bodo Hornbach szerint a magyar kollégák úgy vélik: probléma, hogy az új törvényben található homályos megfogalmazások mélyen elbizonytalanítják az újságírókat.

A WAZ-csoportnak – szerintem – nem a német kormányhoz, nem is a brüsszeli bizottsághoz kellene fordulnia, hanem egyenest a jóistenhez. Buzgó imákat elrebegni, hogy olyan simán sikerült – más külföldi cégekkel együtt – bekebelezniük a rendszerváltás idején a megyei napilapokat. Potom pénzért. S mindehhez a hatalomátmentő MSZMP és a médiaügyekben (is) pancser Antall-bürokrácia asszisztált.

Az MSZMP-vagyon (vagyis az állami vagyon) részeként működő megyei napilapok hatalmas tőkét képviseltek. Akkora potenciált, hogy játszva törtek le minden olyan kezdeményezést, szerte az országban, ami egy új – magyar tulajdonú – megyei napilap alapítására irányult.

A magyar sajtó rendszerváltó története külön fejezetet érdemel. Remélhetőleg lesz majd valaki, aki a nyilvánosság elé tárja ennek őszinte históriáját.

No, de haladjunk előre időben! Nem részletezzük különösebben a tiltakozó médiacsoport szerepvállalását a magyar politikai életben. Egy dolog biztos, nem vádolhatjuk őket a népi, nemzeti, konzervatív politika iránti részrehajlással.

Maradjunk csak a sajtószabadságnál, a média demokráciát erősítő és védő szerepénél! Talán rossz a memóriám, de egyetlen tiltakozó cikket, jegyzetet, glosszát sem olvastam a WAZ-csoporthoz tartozó napilapban arról, hogy a Gyurcsány-kormány idején hogyan sérültek meg emberek, miképpen korlátozták az alapvető, alkotmányban rögzített szabadságjogokat, miért lőtték ki békésen tüntető állampolgárok szemét, miért zárták le kordonokkal a Kossuth teret. (Most békésen tüntethettek a sajtószabadság vélelmezett korlátozása miatt.) A WAZ-csoporthoz tartozó lapok – az MSZMP politikai főiskoláján, foxi-maxi egyetemen (marxista egyetem – a szerk.) végzett –szerkesztőitől akkor egyetlen sor sem jelent meg arról, hogy veszélyben Magyarországon a

(Folytatás a 2. oldalon)

Farsang

– Nem, nem álarcosbálba készül. Állásinterjúra próbál a Béci.

Útjelzők és tilalomfák

Orbán napirend előtt

Aligha kétséges, hogy sokan úgy várták, vágyták *Orbán Viktor* miniszterelnök évadnyitó parlamenti felszólalását, mint a belvizes országrészek a szaharai szárazságot. Orbán a közelmúltban tartotta országértékelő beszédét a Millenárison. Akkor az ellenzék és a politológusok legfőbb kifogása az volt, hogy a miniszterelnök nem hozakodott elő konkrétumokkal.

Most jórészt az generálta a felfokozott várakozást, hogy majd most! Most már muszáj lesz valamit mondani Orbánnak arról, hogy mi van a csomagban: suviksz vagy mangalicazsír? Az ellenzék felajzott íjjal készült rá, hogy bejelentett megszorítások sorjáznak majd a kormányfő beszédében, melyek okán szétcincálhatják a kormányt fideszestől, KDNP-stől, kétharmadostól, médiatörvényestől „cuzammen”.

Csalódniuk kellett. Orbán Viktor napirend előtti felszólalásában leginkább útjelzőket és tilalomfákat állított. Miután beszéde első felében összefoglalta kormányzása eddig lefutott 8-10 hónapjának eredményeit, a folytatás leginkább az induló tavaszi ülésszak feladatainak kijelöléséről, az ország újjászervezéséről, az irányvonalak tisztázásáról szólt.

Fontos része volt a beszédnek, hogy Orbán ismét keményen odavágott azoknak, akik a médiatörvény kapcsán,

(Folytatás a 2. oldalon)

AKKSI
Akksi Kft.
Személy-és tehergépjármű, motorkerékpár-és indító akkumulátorok.
INGYENES ellenőrzés, beszerelés, szaktanácsadás.
Hulladék akkumulátor felvásárlás.
Zalaegerszegi üzleteink:
PANNON AKKU
Ola u. 12. Tel.:92/312-414
Kiserdei út 5. Tel.:92/315-731

9 770865 135001 11713

Elérhetőségeink:
Telefon: 92/596-936,
fax: 92/596-937,
e-mail cím: zalataj@zelkanet.hu

Útjelzők és tilalomfák

Orbán napirend előtt

(Folytatás az 1. oldalról)
nemtelen módon támadták Magyarországot, a magyar embereket, akik kétségbe vonták az ország demokratikus berendezkedését. („A mostani kormánnyal nem fogják feltörölni a padlót, ahogy azt ügyefogyott és szerencsétlen elődeinkkel tették”.)

A kormányfő ugyanakkor tudatosította azt is, hogy mindenkivel szemben meg fogják védeni Magyarországot, az ország és a magyarok becsületét, tisztességét. Egyértelművé tette, hogy a kormány védelmet nyújt a kisebbségeknek, és senki sem lehet vesztese az ország újjászervezésének.

Ami miatt igazán érdemes volt hétfőn leülni a tévé elé, az mindenképpen Orbánnak az ellenzéki frakcióvezetők felszólalásaira adott válaszainak pergőtüze volt. Közismert, hogy a miniszterelnöknek kedvenc „műfaja” a viszontválasz. Hétfőn ennek ékes példáját szolgáltatta, szórta a szikrát, mint a meggyújtott csillagszóró. „Ember, érti? És önök itt ülnek büntetlenül. Nem kéne hálát adni a jóistennek?” – suhintott oda Mesterházy Attilának arra utalva, hogy az államadósság 53 százalék volt, amikor 2002-ben a szocialisták átvették a kormányzást, most pedig 80 százalék fölött van.

A miniszterelnök öntudatos, határozott, céltudatos ál-lamférfi képét jelenítette meg hétfői parlamenti szereplése alkalmával. Energikus, humort sem nélkülöző beszéde illetve célba talált replikái reményt adnak arra, hogy a kormány eltökélten fog hozzá a tavaszi ülésszak számos feladatának megoldásához.

Az ellenzék és a baloldali média képviselői meg továbbra is sajnálhatják, hogy ebből a beszédből sem tudhatták meg azt, hogy mennyibe kerül majd az akciós vizes zsemlye a Tescóban...

f.l.

Az a bizonyos kettős mérce

(Folytatás az 1. oldalról)
demokrácia, a véleménynyilvánítási és sajtószabadság. Bodo Hornbach sem tiltakozott.

Most viszont igen. A WAZ igazgatója egyenesen Orbán Viktorhoz akar fordulni panasszal.

Remélem, fogadja a miniszterelnök, s megkérdezi:

– Kedves Bodo Hornbach! Ha már olyan könnyen hozzájutottak ezekhez a magyar újságokhoz, tettek-e olyant az elmúlt huszonvalahány évben, amit egy magyar tulajdonú lap nem tudna ugyanígy megcsinálni? Esetleg jobban...

E.E.

FARKAS PÁLINKA
Nagylengyel
Ősi zalai zamatok
– Bér- és kereskedelmi főzés
– Palackozás
– Kis- és nagykereskedelmi értékesítés
– Igény szerint cefrebeszállítás
• Anno 1982 •
Hungarikum
Várom régi és leendő ügyfeleimet!
Telefon:
92/380-037, 30/3358-311

CZOTTER IRODATECHNIKA
Zalaegerszeg, Gyimesi u. 36.
Másológépek, egyéb irodagépek, Tec Ma és Samsung pénztárgépek, kellékanyagok értékesítése és szervize.
Másológépek bérelhetők.
Tel.: 06-92/320-258; 06-20/9510-824

Boroshordók eladók
Tölgy boroshordók olcsón eladók.
Érdeklődni lehet a 92/596-936-os telefonszámon hétköznap 8-15 óráig.

Történelmünk tisztelete

Dr. Pál Attila adta át a díjakat.

A Magyar Kultúra Napjához kapcsolódóan került sor a *Rákóczi Szövetség Zalaegerszegi Szervezete* és a *Zalai Magyar Nemzeti Szövetség* által 2010 kora őszén meghirdetett középiskolai történelmi pályázat ünnepélyes eredményhirdetésére a Zala Megyei Közgyűlés Deák Ferenc dísztermében.

Az ünnepség résztvevőit *dr. Pál Attila*, a Zala Megyei Közgyűlés alelnöke köszöntötte, aki *Szakál István* nyugalmazott tanár, a bíráló bizottság vezetőjének értékelését követően a helyezetteknek díjakat és díszokleveleket adott át.

Az ünnepségen részt vett *Martényi Árpád*, a Rákóczi Szövetség titkára, az *Esterházy Emlékbizottság* elnöke is, aki hozzászólásában értékelte a középiskolai pályázat fontosságát, célját, valamint tájékoztatást adott a Rákóczi Szövetség 20 éves tevékenységéről, céljairól. A helyezettek:

1. *Németh Gergő*, a zalaegerszegi Deák F.-Széchenyi I. Szakközépiskola tanulója, 2. *Czigány Máté*, a zalaegerszegi Zrínyi M. Gimnázium tanulója, 3. megosztva *Ambrus Katalin*, a lenti Lámfalussy S. Szakközépiskola tanulója és *Görög Gábor Ádám*, a keszthelyi Vajda J. Gimnázium tanulója lett. Különdíjban részesült *Takács Enikő*, a lenti Lámfalussy S. Szakközépiskola tanulója.

A helyezettek pénzdíjat, díszoklevelet, a díjazottak felkészítő tanárai könyvjutalmat, a helyezést el nem értek, értékes pályázatot beküldők díszoklevelet kaptak.

Napok hordaléka...

Három (?) választás Bödeházán

Rajtunk röhög Magyarország. Pontosabban Zala megyén, *Bödeházán*.

Az olvasókat nem untatom a részletekkel, biztosan ismerik. A zalai választási komédia kapcsán csupán néhány javaslatom lenne. Ideje lenne megszívlelni. Mégha – ahogy mondják – rendeleteket, törvényeket kellene módosítani.

Első javaslat: Mindkét polgármesterjelölt választói és választhatósági jogát örökre meg kell vonni!

Második javaslat: Minden időközi beköltöző választói és választhatósági jogát meg kell vonni!

Harmadik javaslat: Az ügyben közreműködő választási bizottságot fel kell oszlatni!

Negyedik javaslat: Az időközi választással kapcsolatos költségeket egyetemlegesen viselje a két polgármesterjelölt, a beköltözöttek és a választási bizottság.

Ötödik javaslat: Bödeházán legközelebb 2014-ben lehessen helyhatósági választást tartani. Addig az illetékes hatóság által kirendelt biztos irányítsa a falut.

Aki nem ért egyet a javaslatokkal, az nyugodtan hívjon föl telefonon (a szám az impresszumban megtalálható – a szerk.), megbeszélhetjük a témát.

A jázmin illata

Néhány nappal ezelőtt még aktuális volt a vicc:

Obama felhívja telefonon Mubarakot, s közli vele:

– Elnök úr! Köszönjön el a népétől!

– Miért, elnök úr – kérdez vissza Mubarak –, hová megy a népem?

Nos, a nép maradt, Mubarak ment, s Obama nem igazán tudja, hogy kit hívjon fel telefonon.

Az Egyesült Államok és a nyugat-európai országok ugyanis előszeretettel támogatták az arab diktátorokat. A tunéziai jázminos forradalom után Egyiptom is lépett. S ami lesz, ha Szaúd-Arábia, Algéria, Jemen, Jordánia és a többi ország is követi a példát?

Gondban a nyugati világ kettős mércéje. Miközben szavakban a demokráciát éltette, pénzzel a zsarnok rezsimeket támogatta.

Ennek a politikának előbb-utóbb vége. S Izraelt sem tarthatják sokáig inkubátorban.

Szalámitaktika

Az egész liberális bagázs jelleme bele van töltve ebbe a romlott Bakács - szalámiba. Megfűszerezve egy kis antiszemitázással, Orbán-gyűlölettel, cigányozással, demokráciaféltéssel, sajtókisajátítással.

Ez a léhűtő, lézengő, lopakodó ritter reklámfogást csinált abból, ami más számára talán valóban az éhség enyhítését jelenti. Lop, hogy ehessen.

Bakács azért lopott szalámit és ötletet, hogy hervadt népszerűségi indexén emeljen valamit, ha már az állítólagos fideszes médiaterror elleni küzdelem élharcosaként figyelemre sem méltatták.

Ennek a Bakács nevű pojácának szerintem egy valami hiányzik: hogy néhány valódi áruházi tolvaj kezelésbe vegye. Hiszen őket járatta le.

Liszt, mint sztár

A közszolgálati magyar televízió tudósítása szerint Ausztriában napszemüveges Liszt Ferenc-plakáttal köszöntik a zseniális zongoraművész és zeneszerző évfordulóját. A fiatalok körében számítanak főleg sikerre, mert Liszt nagy sztár volt – mondja a riporter..

Talán még a celeb jelzőt is ráaggatnák ezek a médiabarkácsok a zenetörténet egyik legnagyobb géniuszára.

Nem kellene! Ti csak maradjatok a saját „való világotokban"!

Utcaköltők párbaja

Most már van egy kis ideje, hogy megváltoztatták a forgalmi rendet a megyeszékhelyi Petőfi-Ady út kereszteződésben. Újabban Petőfi a „menő költő", vagyis elsőbbsége van Adyval szemben.

Régi beidegződés és óvatosság, hogy a Petőfi úton haladva az Ady felé lassítunk, noha mögöttünk villognak, időnként dudálnak. Az ő dolguk. Addig, míg nem trafálnak beléjük.

Nem árt az óvatosság, mert sokan a régi forgalmi rend szerint közlekednek. Nem állnak meg a stoptáblánál, közben telefonálnak. Köztük a KFE... (további adatok a szerkesztőségben) rendszámú kocsi, amelynek vezetője fékezés, körültekintés nélkül, telefonálás közben hajt át a kereszteződésen, miközben a Petőfi útról óvatosan érkező autó csak vezetője lélekjelenlétének köszönheti az ütközés elkerülését.

A KFE-s autó vezetője – mintha semmi sem történt volna – lassítás nélkül megy tovább és telefonál.

Mesterek nélkül

Kevesebben jelentkeznek mesterképzésre – hangzott el minap a panasz, ami nem az egyetemi végzettségű szakemberek továbbképzésére vonatkozik, hanem a szakmunkásokra.

Miért csodálkozunk ezen?

Az elmúlt évek nem a minőségi, lelkiismeretes munkára ösztönözték az embereket, hanem az ügyeskedésre, a csalásra, az igénytelenségre. Arra, amit vezetőinktől láttak. Miért lenne más a helyzet lejjebb?

Talán most változik a helyzet...

Magyar hírességek

Elgázolták a magyar hírességet – adja hírül az egyik internetes hírportál.

Mint kiderül, Rubos Katalin volt a szenvedő fél.

Bevallom férfiasan: noha magyar hírességről van szó, nem tudom ki az a Rubos Katalin. Szégyellem magam.

E.E.

Bakács Settenkedő szalámit lopott

– Azért azt ne gondold, hogy minden szalámitolvajról rögtön teret neveznek el! Látod, ez itt téessel van írva...

Mellékhatás

– Kutyát nem érdekli a Mubarak, de hogy ezeknek a rongyrázós Tapolcaiéknak haza kellett jönni az egyiptomi nyaralásból!...

Ma más malmok őrölnek...

Valamit visz (amíg el nem akad) a víz

Feltorlódott fadarabok, uszadékok, műanyagpalackok, vagy tisztán csobogó, fürdésre, ejtőzésre alkalmas víz, rendezett ártér. Manapság és hajdanán. Ugye mekkora a kontraszt? Egykor a *Zala folyó*, mint élővíz, rengeteg mellékági csatornával rendelkezett. A folyó teljes hosszában számtalan malom vízellátását biztosította. Akkoriban hatalmas munkát végzett a Zala, általános volt a vízi energia kihasználása, amivel gabonát őröltek és áramot termeltek. A malmoknál kialakított strandokon sokan hűsöltek a nyári melegben. Mai fejjel gondolkozva érthetetlennek tűnik ezeknek a malmoknak az elbontása, hiszen a térség turisztikai látványosságai lehetnének. *Deák István, Pethőhenye* polgármestere a Zala szabályozásában látja a probléma fő okát:

– Hivatásomnak köszönhetően már harminc éve járom a Zala völgyét. A Zalaegerszeg utáni szakaszon először nálunk „terhelődik" leginkább a folyó. Édesapám mesélt a szabályozás koráról, amikor az árvízek veszélye miatt elterelték a folyót és elbontották a malmokat. A Zala mai vízgyűjtő területe elég nagy, s az elmúlt egy-két év soknak tartott csapadékmennyisége a múltban átlagosnak volt nevezhető. Modern korunk nem kívánt velejárója a rengeteg hulladék, a csomagolóanyagoktól kezdve az építési törmelékig. Megfigyelhető, hogy a környezetszennyezők általában a folyómeder felé viszik a szemetet, így a hulladék, vagy a szippantós autók tartalma az egykori malmok csatornáiba, a holtágakba, sőt közvetlenül a folyókba, a nádasokba kerül. A Zala felső részen mindez nem tapasztalható. Óriási szükség lenne ennek a problémának a megoldására, mert az árvíz rengeteg hulladékot hoz(ott) ki Zalaegerszegről. Ez a hihetetlen mennyiségű szemét – például PET-palack – összetorlódott a folyó szűkületeinél, ahol dugókat okozott. Ahol csendesedik a víz, mint a pethőhenyei rétnél, ott kiterítette a partra a sok szemetet – említi a szennyeződés forrását, útját a polgármester.

Képünk a Zala folyó Zalaszentiván és Pethőhenye közötti szakaszán készült.

Deák István az ügyben járt már az ANTSZ-nél, telefonon megkereste a szombathelyi központú vízügyi igazgatóságot, de nem járt eredménnyel. A polgármester aggodalmát fejezte ki amiatt is, hogy a szennyezett folyó hordalékával beterített rétről kaszált széna egészségkárosodást okozhat az állatoknak.

S hogy mi lenne a megoldás? Deák István összefogásra szólítja a Zala mentén fekvő településeket. Véleménye szerint újra élővízzé kellene tenni a folyó holtágait, fenékküszöböket kiépíteni. Az élővízzé válással az elhanyagolt szakaszok újra felügyelet alá kerülnének, mégpedig a horgászok által. Hogy a manapság külhonban már elterjedt kisebb-nagyobb vízi erőművek jelentőségéről ne is beszéljünk, amelyek már akkor is megérik az árukat, ha csak egy falu közvilágítását fedezik...

Pataki Balázs

Szerkesztőségünk levélben kereste meg a *Nyugatdunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság Zalaegerszegi Szakaszmérnökségét*, ahol a vezető, *Vaski Endre* elmondta, hogy az általunk is jelzett, a *Zalaszentiván* és *Pethőhenye* közötti szakaszon lévő dugót már ők is feltárták. Működési területükön volt egy kenus bejárás a többi vízfolyáson is, s azóta folyamatosan dolgoznak az elhárításon.

A közmunkaprogramban is szerepel a torlaszok megszüntetése. A dugulást okozó bokrokat, fahasábokat, ágakat kitermelik, s elégetik, a műanyagpalackokat, s az egyéb szemetet összegyűjtik, s átadják a *Zala-Depo Kft.*-nek.

A szakaszmérnökség vezetője szerint elsősorban a nagyobb dugókra koncentrálnak, de a kisebbeket is igyekeznek megszüntetni a folyamatos munkával.

Süldők előjegyezhetők

Törzsállományból, húsfajta 25-30 kg-os süldők folyamatosan kaphatók. Ár: 550 Ft/kg, takarmánygabonát beszámítok!

Érdeklődni: 92/393-577, 06/30/478-6485

Plusz voksok?

No, ilyet se látott a világ! Van-e valaki széles-e hazában, aki akárcsak pár hónapja is tett volna néhány petákot arra, hogy *Szili Katalin* és *Szájer József* egy gyékényen fognak árulni egy napon? Aligha. Most mégis megtörtént. Az ősfideszes Szájer és az évtizedeken át MSZP-s, jelenleg független képviselő Szili együtt tartottak sajtótájékoztatót.

Történhetett ez a nem éppen ködbevesző múltban elképzelhetetlen esemény annak folyományaként, hogy Szájer beválogatta Szili Katalint abba a nemzeti konzultációs testületbe, amelynek az új alkotmány előkészítése a feladata.

A különös duó sajtótájékoztatóján ismertette, hogy a konzultációs testület tizenkét pontos kérdőívet juttat el a polgárokhoz, melyben arról kérdezik őket, hogy az alkotmány „csak az állampolgári jogokat vagy a kötelezettségeket is deklarálja-e; korlátozza-e az állam eladósodottságát; vegyen-e védelem alá olyan közös értékeket, mint a család, a munka, az otthon, a rend és az egészség; járjon-e szavazati jog a kiskorú gyermekek után stb."

Nos, ehhez az utolsó passzushoz kapcsolódva, engedtessék meg nekem egy kurta eszmefuttatás.

Ez a gyerekenkénti plusz szavazati jog nem biztos, hogy hosszú távon jó kihatással lenne a társadalomra. Közismert tény, hogy ma Magyarországon sokan vannak olyanok, akik spekulatív módon, megélhetési megfontolásokból gyarapítják a nemzetet. Azt is tudjuk elmúlt választások krónikáiból, hogy ezen polgárok voksait gyakorta meg lehetett vásárolni néhány zacskó száraztésztáért, lejárt szavatosságú konzervért. Gondoljuk csak meg, mennyi négytojásos gyermelyire lenne szükség, ha hét- nyolcgyerekes családoknál kellene begyűjteni a kopogtatócédulákat...

Fentiekre is tekintettel, lenne egy tiszteletteljes javaslatom az alkotmányozók számára. Nem kellene vacakolni ezzel gyerekek után járó plusz szavazatokkal. Ehelyett le kellene szállítani a választójogi korhatárt tizenhárom, esetleg tizenkét évre. Vegyük már végre emberszámba fiataljainkat ezen a téren is. Gondoljunk bele, ennek a korosztálynak ezrekben számolt képviselői tök önállóan, „gardedám" nélkül buliznak, bagóznak, vedelnek, drogoznak, kóborolnak hétvégeken az éjszakában reggelig.

S akkor éppen ennek a vacak voksolásnak ne tudnának megfelelni?

Úgy odakarcolják ők azt az x-et, mint a pinty!...

f.l.

Egy jegybanki dogma alkonya

Máig tartja magát az a hiedelem, hogy a *jegybank* az alapkamat változtatásával hatást gyakorol az infláció jövőbeli alakulására. A vak is láthatja az eredményt. Folyamatosan infláció feletti kamat mellett a pénzérték romlása húsz év alatt sem csökkent az uniós elvárásoknak megfelelő szintre. Miért csökkent volna, hiszen az infláció gyártóiról a magyar forint kamatszintje úgy pattog le, mint páncélról a puskagolyó. Az infláció fő forrása ugyanis a *külkereskedelmi cserearányok szakadatlan romlása*, a dráguló importot az exportárak soha nem érik utol. Tartós infláció importőrök vagyunk. Tovább kergetni az ábrándot ma már a szemellenzős elemzőknek is kínos.

A dogmát más tények is cáfolják. Az uniós csatlakozás előtti években a Szlovákiában és a Romániában alkalmazott jegybanki vezető kamatok többször voltak az inflációs szint alatt. A dogma szerint nagy bajnak kellett volna bekövetkeznie, vagy a pénz illant volna el az adott országokból, vagy a „túlfűtött" konjunktúra miatt lett volna tempós pénzérték romlás. Nos, sem ez, sem az nem lett.

Végül maga az Európai Központi Bank teszi ködfoszlánnyá a hazánkban bírálhatatlannak anyakönyvezett tévesztmét. Jelenleg 1%-os kamatláb mellett az eurózóna inflációja jóval a 2% felett van, gyors javulásra sem lehet számítani. Ennek alapján az *ECB* hanyagolja a stabil pénzzel szembeni elkötelezettségét? Jegybanki dogmánk szerint az ECB-nek 3,5-4%-os vezető kamatlábat kellene alkalmaznia, de nem teszi. Az alacsony betéti kamatok miatt a pénznek kellene az eurózónából szöknie. Az sem szökik. Esetleg van feladata az ECB-nek az eurózóna országai növekedésének fellendítésében is? Netán arra is gondol, hogy a magasabb kamatok agyonnyomnák az országok költségvetéseit, képtelenek lennének visszaállni az államháztartási hiány normális szintjére? Esélyüket elvesztenék, hogy az eladósodottsági szinteket leszorítsák a kívánatos norma alá?

Miközben húsz éve érkeznek inflációs célkövető sugallatok a *Szabadság térről*, időről időre a jegybank leleplezi magát, amit a hajdani Pravdát az elhallgatásokban megszégyenítő hazai szaksajtó soha nem észrevételezett. *Mi indokolta 2003-ban a vezető kamat megduplázódását?* Aligha az inflációs aggodalom. Egyetlen cél vezette a jegybankot, hogy *saját ballépése* (árfolyamsáv eltolása a leértékelés irányába) következményeként elindult tőkemenekülést fékezze. Kerül amibe kerül, ez az adófizető terhe lesz, gondolták. Nem egyéb járhatott *Simor András* fejében, amikor hasonlóan járt el 2008 késő őszén. Neki már azt is tudnia kellett volna, hogy *nem létezett kamatláb, amiért nekünk akkor a piac pénzt ad.* A hatalmas emelés hiábavaló és káros volt. Pénzt az ország csak az IMF-EU kettőstől kapott, de *ránk zúdult a magas kamat*, ami még ma is sújtja az állam költségvetését, a hazai vállalkozásokat és a háztartásokat.

Simor jobban tette volna, ha 2008 őszén józanul viselkedik és nem pánikol. Ehelyett nemrég felújította a dogmát, aminek újabb virágzása 0,75% kamatemelést eredményezett. Mindez, ha átgyűrűzik a teljes hazai hitelállományon, egy év alatt újabb 300 milliárd forint terhet jelent, csökkentve a növekedés esélyét.

Az alapdogma tarthatatlanságát felismerő egyik vezető monetás dogmatista legutóbb új ötlettel állt elő. Már nem tagadja, hogy a kamatokat lehet csökkenteni is. Szerinte nem kell az inflációval túl sokat törődni és a forint is leértékelődhet egy kicsit. Az érve, hogy az alacsonyabb kamatszint mellett leértékelődő forint javítja a magyar gazdaság világpiaci versenyképességét *hamis*. Ezzel egyedül a hazánkba települt export *multiknak lehet több pénzt a zsebükbe tenni.* Ezzel szemben, ha az adócsökkentés és a járadékcsökkentés politikáját folytatja a kormány, valamint a *Széchenyi Tervből* jut vissza nem térítendő fejlesztési forrás a *kis- és közepes, hazai tulajdonú cégeknek*, abból *lesz versenyképesség javulás*, és *többlet nemzeti jövedel*em. Létezik olyan monetáris politika, ahol az inflációt alig meghaladó, vagy időnként az alatti kamatok mellett a pénz külső értéke, az árfolyam sem romlik, sőt a megtakarítások tulajdonosai is megtalálják számításukat.

Erre és nem az alapdogma „javított" kiadására van szüksége az országnak. Ehhez kell az a jegybanki politika, amelyik a pénzérték stabilitás, mint elsődleges szempont mellett aktívan támogatja a kormányzat gazdaság fellendítése érdekében végzett erőfeszítéseit és kikényszeríti a pénzpiaci szektor versenyszerű működését. Nem véletlen, hogy a magukat mérvadónak feltüntető elemzők ilyen lehetőséget nem látnak, hiszen ők az eddigi dogmában sem láttak kivetni valót.

Boros Imre
közgazdász

Apuka előzetesben

Belehalt fejsérüléseibe az a kisfiú, akit február másodikán azzal vitt be apja az orvosi ügyeletre, hogy a gyerek három héttel korábban játék közben beütötte az ágy sarkába a fejét. Az orvosi vizsgálat során három különböző súlyos sérülést is megállapított a doktornő. Azonnal mentőhelikoptert hívott és a győri megyei kórházba vitette a fiúcskát.

A gyerek állapotát csak két nap után lehetett annyira stabilizálni, hogy megoperálhassák, de az életét már nem tudták megmenteni.

Az ajkai rendőrség kezdetben segítségnyújtás elmulasztása miatt indított eljárást, s a nyomozás során felmerült a gyanú, hogy a gyereket bántalmazták.

A Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság közleményt adott ki, mi szerint péntek virradóra őrizetbe vették a kisfiú 18 éves apját, aki a gyanú szerint felelős a gyermek haláláért.

A tragédia természetesen hír volt a különböző médiumokban, így a *Magyar Televízióban* is.

A szőke bemondónő így zárta az addig ismert tényadatok felsorolását: „Az apukát őrizetbe vették".

Apuka! Brrr!

Már megszoktuk, hogy nagyon csínján kell bánni a különféle bűnelkövetők megnevezésével, mert ugye a személyiségi jogok védelme előbbre való mindennél. Az ártatlanság vélelme valóban megillet mindenkit, amíg a bíró ki nem mondja az ítéletet.

De. Sikkes-e egy komoly hírműsorban apukának nevezni azt a férfit, akinek gyermeke valószínűsíthetően az általa elkövetett bántalmazások következtében gyarapítja odafönt az angyalok seregét? Aligha.

Viszont ha folytatódik ez a módi, nem kell hozzá sok idő, amikor éltes gentlemannek mondjuk majd az öregedő pedofilt, vagy ismételten megtévedt úriembernek a többszörös rablót...

Apuka... Beleborzad az ember.

f.l.

Panem et circenses

Rajz: Farkas László

– Kenyeret és cirkuszi játékokat! Ja. Ilyen kenyérárak mellett kinek jut még cirkuszjegyre is?!

Súlyos teher a böröndben

Az utolsó zalaegerszegi kivégzés

A kaszaházi hídon szabadult meg borzalmas terhétől a gyilkos.

Milyen furcsa helyzeteket teremt az élet. Amikor előző számunk – amiben az 1956. december 31-iki zalaegerszegi darabolós gyilkossággal foglalkoztunk – a nyomdából kikerült, éppen akkor látott napvilágot a döbbenetes hír: hasonló brutális bűncselekmény áldozata lett az a 17 éves alföldi fiatalember, aki az elmúlt évben tűnt el.

A zalaegerszegi *Koma-gyilkosság* felidézését az tette időszerűvé, hogy az elmúlt években megszaporodtak Magyarországon az ilyen kegyetlen bűncselekmények. A kriminálpszichológusok nyilván tudják ennek az okát, de normális gondolkodású ember számára örökké rejtély marad, hogy miképpen hajthat végre valaki ilyen szörnyűséget.

A Koma Mária által elkövetett gyilkosság szerencsére nem maradt megoldatlan rejtély a nyomozók számára. Sőt, az eset kapcsán letörölték a port a megoldatlan zalabesenyői gyilkossági kísérlet aktájáról is. Erről így számolt be a korabeli újság 1957. január ötödiki száma:

„Négy napja már, hogy Koma Mária bestiális módon megölte a zalaegerszegi Kossuth Lajos utca 18. számú házban szállásadónőjét, de ebben az esetben megdőlt annak a közmondásnak az igazsága, amely szerint minden csoda csak három napig tart. Nemcsak Zalaegerszegen, de a megye távoleső falvaiban is erről folyik még mindig a szó, ezt tárgyalják az emberek. Erősen tartja magát az a hír is, hogy Koma Mária követte el 1955-ben a zalabesenyői gyilkossági kísérletet. Akkor ebben az ügyben a nyomozás holtpontra jutott.

Megkérdeztük ezzel kapcsolatban rendőrségi szerveinket, hogy mi az igazság ebből a hírből?

– Való igaz, – hangzott a tájékoztatás – hogy Koma Mária alaposan gyanúsítható ebben az ügyben. Akkor az történt, hogy a zalabesenyői tanítónőt éjjel, alvás közben fejszével fejbesújtották. A tanítónőnek abban az időben az a férfi udvarolt, aki előzőleg Koma Máriával tartott fenn kapcsolatot. Ezt a gyanút alátámasztja az is, hogy Koma Mária a gyilkossági kísérlet napján, állítása szerint, lekéste az autóbuszt és Zalabesenyőn maradt.

– Akkor nem sikerült bebizonyítani Koma Mária bűnösségét, és a vádlott ebben az ügyben továbbra is makacsul tagad.

Megtudtuk azt is, hogy a vádlott továbbra is cinikusan viselkedik és több ízben kijelentette, hogy nem bánta meg a bűnét. Mint a legutóbbi kihallgatása során Koma Mária előadta, csupán azt bánja, hogy nem sikerült öngyilkosságot elkövetnie tette után. A rendőrségi cellába ugyanis – pokrócába becsomagolva – egy borotvaéles kést csempészett be azzal a céllal, hogy felvágja ereit. Rendőrségünk tagjai azonban a kést megtalálták nála és természetesen elvették tőle.

Koma Mária ügyében a statáriális tárgyalást lapzárta utáni időre tűzték ki, így arról holnapi, vasárnapi lapunkban számolunk be olvasóinknak."

S akkor most kövessük nyomon a bírósági tárgyalást a megyei napilap 1957. január hatodiki számának segítségével:

„Találóan jegyezte meg valaki a megyei bíróság épülete előtt pénteken a kora délutáni órákban, hogy talán még október 26-án sem állt ennyi ember ebben az utcában.

A tömeget sem akkor, sem most nem számoltuk meg, de az tény, hogy ha nem a bíróság épületében tárgyalja a rögtönítélő tanács a szándékos emberöléssel vádolt Koma Mária ügyét, hanem a szomszédos szabadtéri színpadon, oda sem fért volna be minden érdeklődő.

Nem, mert már mint hírt adtunk róla, nem emlékszünk még egy bűncselekményre, amely ennyire felháborította volna a megyeszékhely közvéleményét, s amely éppen ezért ilyen érdeklődést váltott volna ki.

A tárgyalóterembe nem volt éppen könnyű a bejutás, mert karhatalmistáink, rendőreink gondosan őriztek minden bejáratot, délután fél háromra mégis úgy megtelt a tárgyalóterem, hogy a közmondásos gombostűt sem lehetett volna leejteni.

Három óra volt az idő, amikor bevonult a rögtönítélő tanács, s elővezették a vádlottat, aki – mint valami kolostorban nevelkedett liliom – arcát szégyenlősen zsebkendőbe rejtve lépkedett őrei között.

A bestiális gyilkos rafináltsága egyébként már az első kérdéseknél kiderült. Személyi adatainak tisztázásánál hamis, hibás dátumokat mondott be, amivel nyilvánvaló volt a célja: tettetni akarta elmeállapotának megzavarodását, hogy így mentesüljön a statáriális eljárás alól. A tanácsvezető bíró kemény, rendreutasító szavai után rájött, hogy ezzel nem ér célt, ezért újabb fortélyhoz folyamodott: rosszullétet színlelt, de összeesésén azonnal látszott a színészkedés, s amikor rádöbbent, hogy ezzel sem ér el hatást, megadta magát, és mind értelmesebben válaszolt a feltett kérdésekre.

Az ügyész összefoglaló jelentése után megkezdődött az érdemben való kihallgatás.

– Megbánta-e tettét? – hangzott az első kérdés.

Néhány másodpercnyi szünet után alig hallhatóan hangzott a válasz: – Megbántam...

A további sorozatos kérdések után lassan kibontakozott a borzalmas bűntény minden részlete.

Elmondta a vádlott, hogy 1955 nyarán ismerkedett meg Rózsa Ilonával, amikor Zalaegerszegre költözött, hogy itt vállaljon munkát. Havonta 120 forint lakbérben egyeztek meg, de mint kiderült a vallatás során, ezt az összeget nem sokáig fizette, hanem természetbeni juttatásokkal: fával, élelemmel törlesztette le tartozását.

Felzúgott a tárgyalóterem közönsége, amikor arról kezdett beszélni, hogy kezdettől félt Rózsa Ilonától, mert »látta rajta, hogy nem normális«.

– Miben látta, hogy bolond? – hangzott fel azonnal a kérdés.

– Hát, hogy össze-vissza beszélt.

– Miért lakott akkor nála? Miért nem költözött máshová?

Erre már nem tudott mit felelni a vádlott, csak néma vállvonogatás volt a válasz.

Később ugyan elmondotta erre vonatkozóan, hogy többször el akart költözni, de Rózsa Ilona ilyenkor mindig könyörgött neki, hogy ne menjen el, mert akkor öngyilkos lesz. Őt munkaadója, Óházi Gáborné agyon dolgoztatja, s mi lesz vele, ha otthagyja. Mindez azonban, mint a későbbi tanúkihallgatások során kiderült: szemenszedett hazugság. Éppen Rózsa Ilona volt az, aki félt Koma Máriától, s éppen azért tartózkodott a késő esti órákig Óháziéknál, hogy minél rövidebb időt töltsön együtt bérlőjével.

December 31-én a kora délutáni órákban meglátogatta Óháziné az otthon betegen fekvő Rózsa Ilonát, hogy mikor megy hozzájuk dolgozni. A vádlott vallomásával ellentétben, a tanúvallomásokból az derült ki, hogy ezen a beszélgetésen megegyeztek: másnap folytatja munkáját.

Óháziné távozása után vita kezdődött Rózsa Ilona és Koma Mária között. Vádlott vallomása szerint a vita hevében Rózsa Ilona nekiugrott és lenyomta az ágyra, de sikerült felállnia, s egészen a szobában lévő szekrényig nyomta vissza

későbbi áldozatát. Rózsa Ilona ezután újból feléje közeledett, ő hátrált előle, majd felkapta a kezeügyébe eső baltát, s azzal egy ütést mért lakásadója fejére. Rózsa Ilona az ütéstől megtántorodott, hanyattesett és mozdulatlanul fekve maradt.

– Mit tett azután? – kérdezett tovább a hallgatóság feszült érdeklődése közepette a tanácsvezető bíró.

– Kimentem az udvarra, be akartam menni a szomszédhoz, de mert láttam, hogy vendégeik vannak, nem mertem bemenni, – szólt a válasz, majd előadta, hogy mintegy 40 percet töltött az udvarban. Mikor visszatért a lakásba, látta, hogy áldozata mozdulatlanul fekszik, letakarta egy pokróccal, utána leült, s gondolkozott mitévő legyen.

– Éjfélre járhatott az idő – vallotta most már sokkal nyugodtabb, higgadtabb hangon a gyilkos – amire elhatároztam, hogy bőröndömbe csomagolom a hullát és beledobom a Zalába. Úgy láttam, hogy ekkor már halott volt, de a biztonság kedvéért, még kettőt-hármat rá-ütöttem a fejére a fejszével. Ezután megint letakartam, ismét leültem, s éjfél után kezdtem feldarabolni, amikor már biztos voltam benne, hogy meghalt.

A tárgyalóterem közönségének állandó szörnyülködési moraja közepette mondotta szadista tettét.

Vallomásának ez a része több pontban nem egyezett a bonctani szakvéleménnyel. Koma Mária szerint például a nyakat a baltával választotta el a fejtől, míg a szakorvos véleménye szerint, a vágásokból arra lehet következtetni, hogy ez késsel történt. A bonctani vizsgálat fényt derített arra is, hogy amikor Rózsa Ilona szétdarabolását megkezdte Koma Mária, Rózsa Ilona akkor még minden kétséget kizáróan élt. Ezt bizonyítja többek között a tüdőben talált alvadt vér, valamint az egyéb szövettani vizsgálatok.

– Nem félt elkövetni ezt a szörnyű tettet? – szakította meg a vádlott vallomását a tanácsvezető bíró.

– Akkor már nem féltem. El voltam szánva – hangzott a cinikus felelet – egyébként a feldarabolásnak minden részletére nem emlékszem, mert akkor már kezdtem egy kicsit ideges lenni...

A további kérdések során ezért el tudta mondani, hogy az áldozat fejét levágása után nylon szatyorjába tette, majd levágta a kezeket, a lábakat a combtőből, a megcsonkított törzset pedig Rózsa Ilona hálóingébe csomagolva belerakta bőröndjébe, a bőröndöt pedig kitette a teraszra.

A szadista nő ezután a végtagok eltüntetéséhez kezdett. A karokat könyökbe és csuklóba levágta és eltüzelte, a combokról pedig lefejtette a húst, apró darabokra vágta, majd kevés vízzel együtt beleöntötte az udvaron lévő szennyvízcsatornába. Amikor mindezt befejezte, a vérnyomok eltüntetéséhez látott hozzá, a szoba padlójáról felmosta a vért, s nyugodtan leült zenét hallgatni. – Igaz kötni is megpróbáltam – vallotta – de talán csak két sort kötöttem, mert nem volt már hozzá türelmem, ezért inkább csak a rádiót hallgattam.

Reggel fél nyolc tájban indult el borzalmas terhével Koma Mária a Zala felé. Mint köztudomású, alighogy beledobta a kaszaházi hídnál a hullát a folyóba, rendőreink elfogták, s letartóztatták.

A kihallgatás befejezése és a tanúk meghallgatása után sor került a vád- és védőbeszédekre.

– Az elmúlt év véres eseményei után mindenki szebbet, jobbat várt az új esztendőtől – kezdte beszédét az ügyész. Ennek a szebb, boldogabb évnek a reményében szórakoztak vidáman, önfeledten a város dolgozói Szilveszter éjszakáján. Érthető tehát – mondotta – az a hatalmas felháborodás, amit a bestiális, szadista módon elkövetett gyilkosság kiváltott.

A tényállás újbóli ismertetése után a hallgatóság közmegelégedésére a legsúlyosabb büntetés kiszabását: halált kért az ügyész.

A védőbeszéd után a vádlott szólalt fel az utolsó szó jogán és arra kérte a bíróságot, hogy »valamit enyhítsen ügyében.«

Az ítélet kihirdetésére tegnap délelőtt pontosan 11 órakor került sor. A vádlott megtörten, de egyenes tartással lépett be a tárgyalóterembe őrzői között, s szemmel láthatólag nyugodtan, moccanás nélkül hallgatta végig az ítélet indoklását, az ítéletet, amely halálbüntetést szabott ki Koma Máriára.

Az ítélet ismertetése után arra a kérdésre, hogy kér-e kegyelmet, nem nyilatkozott a vádlott, csupán védője emelt szót ezért.

A kecskeméti katonai bíróság rögtönítélő tanácsa ezután kegyelmi tanáccsá alakult, s rövid megbeszélésre vonultak vissza. Mindössze tíz perc telt el, amikor visszatértek a tárgyalóterembe, s kihirdették a végzésüket, amely szerint egyhangúlag úgy határoztak, hogy a vádlott olyan brutális módon követte el tettét, hogy kegyelemre nem javasolják.

A halálos ítéletet tegnap délben, röviddel 12 óra után végrehajtották Koma Márián."

Itt ért véget a zalaegerszegi darabolós gyilkos története. Az utolsó zalai kivégzéssel.

Bűnügyi krónika

Ma egy hete, szombaton 12 óra 8 perckor végezték ki Koma Máriát, aki, mint ismeretes az új esztendőre virradó éjszakán több fejszecsapással megölte, majd feldarabolta Rózsa Ilonát. A képen látható gyilkos — aki mint tudósításainkban is beszámoltunk róla, a vizsgálat és a tárgyalás alatt is cinikusan viselkedett — közvetlenül a kivégzés előtt megtört és sírva könyörgött kegyelemért, miközben a kivégzőhelyre vitték. A kivégzőoszlopot meglátva könyörgése hisztérikussá fajult s újból és újból kérte, hogy adjanak neki kegyelmet. Szavait csak a fegyversortűz és az azonnal bekövetkezett halál szakította meg.

vább menjen Izraelbe. A diszszidensnél a motozás során nagy mennyiségű aranyékszert, valamint egy darab arany húsz- és négy darab arany tízkoronást találtak. Hogy az

Bűnügyi tudósítás a korabeli lapból Koma Mária fényképével.

Vegyisek, olajosok, figyelem!

Emléktábla a kanizsai iskola falán

Volt iskolánkban 60 évvel ezelőtt indult meg a tanítás. Ennek emlékére szeretnénk emléktáblát elhelyezni a főépület falán a volt diákok nevében.

Kérjük, hogy amennyiben lehetőséged van rá, 1-2000 forinttal járulj hozzá az emléktábla elkészítéséhez és az avatás költségeihez! Adományodat, melyet előre is köszönünk, a következő számlára utalhatod át március 15-ig. Kérjük, hogy az átutaláson tüntesd fel a nevet.

MKB Nagykanizsa 10300002-87101742-11103280

Csőgörné Kenese Mária

A tábla avatása terveink szerint 2011. június 18-án szombaton 11 órakor lesz az iskola udvarán, amelyre szeretettel várunk. Örülnénk, ha jeleznéd, hogy számíthatunk-e a jelenlétedre az ünnepségen!

Baráti üdvözlettel a szervező bizottság nevében:

Vajdáné Imrey Éva
Nagykanizsa, Új élet u. 23.
vajdaeva@t-email.hu

Csőgörné Kenese Mária
Nagykanizsa Sugár út 38/a
tel.:93/311-627
30/5724804
kenesem@freemail.hu

Az emléktáblára a következő szöveget tervezzük:

Ebben az épületben működött a Nagykanizsai Vegyipari és Ásványolaj Ipari Technikum 1951-től 2000-ig. Tanárainak és diákjainak emlékére állíttatták az iskola volt tanulói az alapítás 60. évfordulójára.

„Szétszór a sors, mint szél a port..."

Elfeledett évforduló

Tavaly volt 90 éves Zala megye legnépszerűbb sportegyesülete. Akarattal sem lehetett volna nagyobb csenddel „adózni” a fennállás kilenc évtizedének, mint ahogy ez „spontán” sikerült.

Mit várjon a zalai sportbarát, ha a jubiláló klub valaha volt egyik legjobb labdarúgójának sem sikerült méltó búcsúmérkőzést rendezni? *Soós Istvánról* van szó, akit e sorok írója – természetesen csak azok közül választhat, akiket személyesen látott játszani – a ZTE legjobb labdarúgójának tart...

No, de ne csak a focival foglalkozzunk, illetve ne csak a labdarúgást „felejtsük el” a maga 90 évével. Voltak ennek a klubnak olyan sportolói más sportágakban is, akikről cikksorozatot lehetne indítani.

Megérdemelnék az emlékezést. Mert nélkülük ma nem lehetne élvonalbeli foci-, kosárlabda-, teke- és sakkcsapata (stb.) Zalaegerszegnek.

A gyökerek tehát 1920-ra nyúlnak vissza. Arra az évre, amikor – a hónapot, a napot nem jegyezték fel a krónikák – *Vadász József* bőrössegéd szervező munkájának köszönhetően megalakult a *Zalaegerszegi Torna Egylet*. A klubot elsősorban iparos és kereskedő fiatalok alkották, kezdetben egyetlen szakosztállyal, ami a labdarúgóké volt.

A pénz akkoriban is nagy úr volt. Pálya nélkül csak alkalmi mérkőzéseket játszhattak a mai Vizslaparkban (Vöcköndirét) kialakított pályán.

A hőskor emlékezetes dátuma 1921. augusztus 20. Ezt megelőzően vonták meg a ZTE játékosaitól a ZSE-pálya használati jogát. A ZTE labdarúgóiban azonban nagy volt a bizonyítási vágy. Az élvonalbeli *Szombathelyi AK* együttesét látták vendégül. Az egerszegi játékosok maguk készítették elő a pályát a Vizslaparkban. Mintegy kétezer szurkoló szorított az egerszegieknek, az egykori szemtanúk szerint először hangzott fel a *„Hajrá ZTE!”* biztatás, ám a szombathelyiek nagyobb tudása kidomborodott, s 2-1-re nyertek.

Bizonyára nagyon kevés zalaegerszegi futballbarát van, aki még emlékszik a hőskor főszereplőire. Idézzük fel tehát, hogy kik húzták akkor magukra a ZTE fekete-fehér mezét: a *Mike-testvérek* (*Gyula, György, Zoltán, Géza*), *Zsömbölyi Sándor, Lőwi Géza, Barta István, Lang István, Némethy István,* a *Nagy-testvérek, Farkas Lajos, Farkas István, Kerkai István, Szücs (Spiegel) Imre, Vadász József, Gombás Gyula, Kertész Jenő, Kertész Ödön, Polancz, Szabó, Prédiger, Nemes István, Schwartz, Grabecz.*

1925-ben készült a felvétel a ZTE labdarúgócsapatáról. A játékosok balról: Toriszai, Schmidt, Löwi, Barta, Kertész J., Dóczi, Borsos, Mike Gy., Schwartz, Börcz, Kertész Ö.

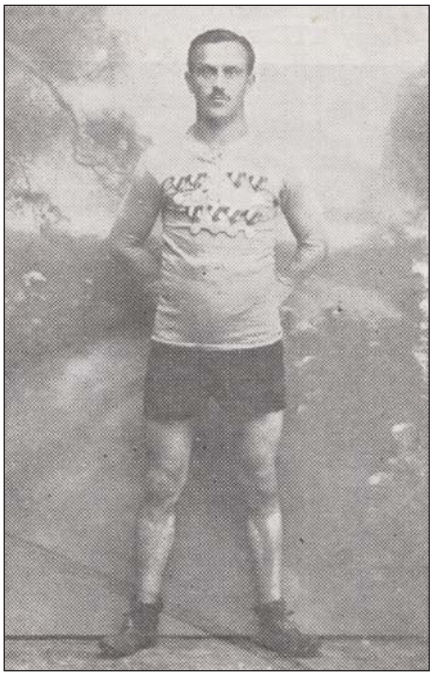

Kertész Ödön, a ZTE atlétája.

Nem tévedés: kezdetben fekete-fehér volt a ZTE színe, s a későbbi zöld-fehéren keresztül vezetett a mai kék-fehérig.

Az első években a labdarúgás mellett az atlétika is képviseltette magát. Nem voltak egetverő eredmények, de a lelkesedés mindenképpen dicséretes. Kertész Ödön a 200, 400, 800 méteres síkfutásban nyert versenyeket a keszthelyi Helikoni ünnepségek sportversenyein, Farkas István a 100 méteres síkfutásban volt kiváló, s az 1921-ben megtartott Helikon ünnepségen a 4x100 méteres váltó tagjai: Kertész Ödön, Hoffmann Frigyes, Nagy Lajos és Farkas István ebben a számban is a ZTE színeket vitték diadalra.

A korabeli krónikák több érdekes esetet is feljegyeztek a kezdeti évekről. Ezekre az 50 éves jubileum alkalmából megjelentetett kiadványban bukkantunk:

„Jády Károly szabómester megtiszteltetésnek vette, hogy az egyesület elnökévé választották, mint köztiszteletben álló kisiparost. Ám a sporthoz, futballhoz vajmi keveset értett. Ezért történhetett meg, hogy az egyik mérkőzésen, amikor a ZTE 1:0-ra vezetett, egyre noszogatta az intézőt: szóljon a bírónak, fújja le a találkozót, akkor nem kaphat gólt a ZTE és biztosan nyer.

Arra is büszkék a régiek, hogy olyan világhíres énekesnők, mint Medek Anna és

Sikeridéző

2002-ben első – azóta egyetlen – *bajnoki címét* szerezte az élvonalban a *ZTE labdarúgócsapata*.

Tavaly – fennállása során először – *Magyar Kupa* döntőt játszott az egerszegi együttes, s noha nem sikerült legyőznie a bajnok *Debrecent*, így is dicséretes a szereplése.

Hogy ne maradjunk trófea nélkül, idézzük fel a bajnoki aranyéremhez vezető utat a *Megkoronázva* című kötet segítségével. A rengeteg fotót, statisztikai adatot, riportot tartalmazó könyv ismét megvásárolható szerkesztőségünkben, vagy utánvéttel megrendelhető. Ára: 2.500 Ft.

Érdeklődni:
Zalaegerszeg, Rákóczi u. 2-4.,
telefon: 92/596-936,
30/378-4465,
fax: 92/596-937,
e-mail: zalataj@zelkanet.hu.

Marschalkó Rózsi a ZTE-ért énekeltek. Az történt ugyanis, hogy Ragendorfer Samu, az Arany Bárány akkori bérlője – nagy ZTE szurkoló és mecénás – bált rendezett a ZTE javára, s hogy a közönségsikert, no meg a bevételt fokozza, a két híres művésznőt hozatta le vendégszereplésre.

Megható az akkoriak áldozatkészsége is: asztalosok teljesen ingyen készítettek padokat az ülőhely részére, volt aki a Vizslarét közelében levő házában helyet adott a szertárnak (ahol hétközben az említett padokat is őrizték), más kisiparos pedig pónifogatát bocsátotta mindig rendelkezésre, hogy a pályától elég messzire levő szertárból a felszerelést, padokat ki – és visszaszállítsák. Mindezt ingyen, a ZTE iránti szeretetből! Azt is érdekes megemlíteni, hogy ebben az időben a csapatnak nem volt olyan irányító gépezete, mely a mérkőzéseket lekötötte volna. Néhány közeli város csapataival levelezésben álltak, ezekkel viszonylag könnyebben ment a mérkőzések lekötése, de gyakran előfordult, hogy a játékosok indultak el kerékpáron ellenfelet szerezni. Sokszor 30-40 km-t kerékpároztak, míg a következő vasárnapra egy ellenfelet találtak. Az szinte természetes volt akkoriban, hogy a pálya előkészítését: meszelést, ülőhelyek kihordását maguk a játékosok végezték."

A labdarúgás és az atlétika mellett az asztalitenisz is gyökeret vert a megyeszékhelyen. Szép sikert értek el 1927-ben azzal, hogy megnyerték a dunántúli csapatbajnokságot.

Időközben újabb sportágak váltak népszerűvé Zalaegerszegen, beindult a teniszélet is. Pályája nem volt a ZTE-nek, ezért a MOVE ZSE-től béreltek. A korabeli krónikák feljegyezték, hogy a szerződés ugyan létrejött, de a bérbeadó klub kikötötte, hogy a ZTE teniszezői csak a mellékkapun léphetnek be a sporttelepre.

A ZTE asztalitenisz csapata, amely megnyerte a dunántúli bajnokságot: Mike Gyula, Mayer Andor, Fuchs István, Horváth Dezső, Fenyvesi Ferenc, Schmidt János, dr. Mike Zoltán, Mayer Dénes.

Kezdetben nem alakult ki rendszeres versenyzés, többnyire alkalmi mérkőzéseken szerepeltek a ZTE teniszezői. Akadt egy-egy bravúros győzelem is, s ezek közül mindenképpen kiemelést érdemel, hogy *Mayer Andor* 1926-ban dunántúli ifjúsági bajnokságot nyert Szombathelyen. Emlékezetes marad a nevezetes *33-as FC* csapatának zalaegerszegi vendégszereplése, amikor a *Mike Zoltán*, *Mike Géza*, Mayer Andor, *Fenyvesi Ferenc* és *Komlós József* összetételű ZTE igencsak megnehezítette a fővárosiak dolgát.

E.E.

(Folytatjuk)

A ZTE labdarúgócsapata a húszas években.

A húszas években beindult a teniszélet is a ZTE-nél.

GÖCSEJ NYOMDA

SZERKESZTÉSTŐL A KIVITELEZÉSIG

- Ofszetnyomtatás 1-2 színes géppel és 4 színes géppel + lakkozás
- Flexo nyomtatás 8 színes géppel + UV (tekercses öntapadós címkék, fólianyomás stb.)
- Digitális színes és fekete-fehér nyomás fotóminőségben
- Teljes körű kötészeti munkák
- Újság- és könyvkiadás

ELÉRHETŐSÉGEINK:
8900 Zalaegerszeg, Bajcsy-Zsilinszky tér 2.
Telefon: (92) 331 - 539 • Tel./Fax: (92) 316 - 783
Ofszet, digitális: 06 (30) 520 - 3132 • Flexo-üzem: 06 (30) 929 - 1219
E-mail: info@gocsejnyomda.hu • Web: www.gocsejnyomda.hu

Kosárvarázs

A kupagyőzelem után a bajnoki aranyérmet is elhódította 2010-ben a *ZTE férfi kosárlabda-csapata*. A mai együttes fiatalabb szurkolói csak hallomásból ismerhetik a korábbi egerszegi bajnok és kupagyőztes csapatok sikertörténeteit.

Itt az ideje, hogy felidézzük a dicsőséges múltat is. Újra kapható a *Nagy csapat* című kötet, ami feleleveníti a kezdeti sikertörténetet.

A kötet megvásárolható szerkesztőségünkben, vagy utánvéttel megrendelhető. Ára: 1.500 Ft.

Érdeklődni:
Zalaegerszeg, Rákóczi u. 2-4.,
telefon: 92/596-936,
30/378-4465,
fax: 92/596-937,
e-mail: zalataj@zelkanet.hu.

ZTE-történet

Tavaly ünnepelte 90 éves fennállását a *Zalaegerszegi Torna Egylet*. A patinás klub egykori szakosztályainak kiválóságai szerepelnek abban a kötetben, amely ismét kapható szerkesztőségünkben, vagy utánvéttel megrendelhető.

A könyv ára: 1.000 Ft.

Érdeklődni:
Zalaegerszeg, Rákóczi u. 2-4.,
telefon:
92/596-936, 30/378-4465,
fax: 92/596-937,
e-mail: zalataj@zelkanet.hu.

Kimentek a tankok, bejöttek a bankok...

A fenti cím *Kiss Dénes* – kitűnő, zalai származású költő, nyelvész – egyik kötetének címe.

Használata, kiváltképp címként való használata tehát etikailag erősen kifogásolható, a plagizálás gyanúja legalábbis körüllengi e néhány sort.

Jobbat, találóbbat, lényegre törőbbet kitalálni viszont halvány esély sincs, ha az életünk vámszedőiként, mohó, kielégíthetetlen parazitaként működő pénzintézetekről szándékozunk szerényen véleményt nyilvánítani.

Elöljáróban egy személyes jellegű kis történet, emlékszem, gyermekkoromban a szentmiséken is a tisztelendő úr történetei jelentették a prédikáció legérdekesebb részét.

(A szentbeszéd mélyebb tartalmára sajnos nem emlékszem – gyarló az ember... – bibliai műveltségem foszlányaiból azonban máig kikandikál, hogy több ezer évvel ezelőtt is a vámos és a pénzváltó volt az emberi természet erkölcstelen, megvetendő mivoltáról szóló példabeszédek valóságmagja.

Mellesleg az utolsó elégtétel is akkor érhette az adósokat, mikor Krisztus korbáccsal űzte ki a pénzváltókat a templomból...)

A történet maga egyszerű, mondhatni tipikus, sokak által átélt, így talán nem is túl érdekes.

Azért mégis érdemes talán felidézni.

Jelen sorok szerzője néhány éve – mint sokan mások – óvatlansága és ostobasága kapcsán bedőlt az egyik banki reklámnak, fogyasztani támadt kedve (mert megérdemlem...), ezért némi hitelhez folyamodott az egyik pénzintézetnél.

Úgy igazán nem is szorult rá, inkább csak hagyta magát. Lehet, hogy csak megelégelte a telefonos, postai, s egyéb reklámzaklatásokat, lehet, hogy vágyott valamire, lakás, kocsi, miegymás, ez már mindegy, régen volt, a valós ok ködbe vész.

Nem vész ködbe viszont a hitel!

Itt van, megvan, sárga csekkek formájában vigyorog hónapról hónapra, s fizetjük is derekasan, hol jó előre, hol csúszva pár napot, de fizetjük.

Az előre történő befizetés nem okoz gondot, baj akkor van, ha netán néhány napot csúszik a sarc postára adása. Persze saját hiba ez is, hibás beidegződésből fakadóan összevárjuk a befizetendő csekkeket (jönnek is rendesen, nem hagynak cserben...), aztán egyben, egy postai sorban állással szabadulunk meg pénzünktől. Ilyenkor néhány követelés idő előtt, más befizetendő tétel késve kerül feladásra.

No, ekkor a bank – bocsánat, a Bank! – aktivizálódik.

(Megfigyelték már apró betűs banki szabályzatokban, szerződésekben, hogy a Bank nagy b-vel, az ügyfél pedig kis ü-vel íródik?)

Első lépcsőben sms érkezik, hivatalos ügyben hívjam vissza a megadott számot. A megadott szám pedig általában a bank központi száma, ahol a három nyelven elmondott automata menü monotonitásának oldása céljából a klasszikus zene kiemelkedő szerzőinek legismertebb műveit is meghallgathatom szintetizátorhangon, saját költségemen persze, ez egy későbbi telefonos csekken jelenik majd meg...

Ha végül sikerül személyesen is meghallani a jól fizetett ügyintéző negédes csicsergését, akkor saját azonosításom következik, születési adataim, anyám neve, politikai hovatartozás, kedvenc ételek röviden. Mindezt rögzítik, az én érdekemben, minőségbiztosítási okokból...

Újabb verzió – ezt már a bank (a BANK!) kissé összehúzott szemöldökkel, visszafojtott ingerültséggel, de még mindig atyai jósággal teszi meg – ha maga a pénzintézet hívja fel az adóst.

Ilyenkor elszorult torokkal – Fel, vigyázz!! – illik sorolni édesanyánk nevét, vallását, világnézetünket, külföldi kapcsolatainkat a kedves hölgynek és a magnónak.

A legutóbbi, igencsak hatékony újítás képezi viszont az eddig szokványos – s valljuk be, unalmas – történet központi motívumát.

Jelen sorok szerzője üres perceiben egy iskolában tanít, mély naivságában itt (is) igyekszik megkeresni a sárga csekkeken szereplő számjegyek összegszerű tartalmát.

Nos, a bank (a BANK!) most az intézmény, az iskola telefonját ítélte legalkalmasabb kommunikációs csatornának az adós ügyeinek intézésére.

Ettől aztán – szó, mi szó – az adós felmérgelte magát...

Felmérgelte magát, s hallatlan vakmerőségre vetemedett!

Nem volt hajlandó azonosítani magát, csak Ön után kisasszony, halljuk talán a Kegyed kedves édesanyja nevét...

A felháborodott ügyintéző erre közölte, hogy további telefonok fognak következni, s lám, így is lett.

A következő hívást már az iskolatitkár fogadta, s közölte, hogy az adós órát tart, tanít. Sebaj, akkor majd a mobiltelefon, megszólal az órán is, többször is...

Mindez egy-két napot csúszott, de rég befizetett, pár ezer forintos csekk miatt.

A történet ennyi, valóban nem túl érdekes.

A háttér viszont felettébb figyelemre méltó.

Most, mikor tömegek válnak földönfutóvá, családok ezrei vesztik el otthonaikat egy olyan válság miatt, melyet a bankvilág robbantott ki, most egyre inkább lelepleződik a rendszer aljassága, lassan eljön az igazság pillanata.

Elég végigsétálni egy-egy város főutcáján, legforgalmasabb terein. Tönkrement, kiadó üzletek, üres kirakatok, rosszul öltözött, elkeseredett emberek.

Sorakoznak viszont csillogó portáljaikkal a bankok, a pénz palotái, ahol sorszámot kérve lépkednek – vigyázva, hogy össze ne sározzák – a márványpadlón az őket eltartó nyomorultak, befizetve utolsó fillérjeiket, vagy rettegve átütemezve adósságaikat, hogy a bank – a BANK! – néhány hónappal később vigye el lakásukat, a végrehajtó ki ne rántsa a gyerek alól a kiságyat.

Tizedikén nyugdíjat kap a mama, csak addig sikerüljön némi haladékot nyerni...

Eközben bajban a világ.

Válság itt, éhínség ott, háború, vér, terror.

S minden mögött ott a mohó pénzvilág, ha már nem elég jó üzlet a béke, jó üzlet lesz majd a háború, ahogy ez már lenni szokott.

A hasznot privatizálják, a veszteséget államosítják, tudjuk, tudjuk.

Konszolidálják őket a mi adónkból, banki megmentő csomagok, állami beavatkozás, a gazdaság érdeke, mi pedig bólogatunk kábán, sorszámot húzunk, fizetünk, engedelmesen félreállunk, ha pénzszállító autó áll utunkba a járdán, hiszen a legfőbb istenséget, a pénzt szállítja...

S addig van jól, ameddig így van.

Ha ugyanis már nincs kitől elvenni a lakását, ha már nem lehet többet kifacsarni egy-egy nyomorult országból, ha nem elég nagy a haszon, akkor háború következik.

Háború jön, mert az éri meg, elég olvasni egy kicsit a történelemkönyvekből.

Ezt azonban el kellene kerülnünk, minden áron el kellene kerülnünk.

Ezért mondjuk csak szépen az anyánk nevét, ha kérdezik, ha a munkahelyünkön, akkor ott, ha a hitvesi ágyban, akkor ott, s álljunk vigyázzba, ha a BANK hív.

Ha pedig már a végrehajtó érkezik, akkor törölgessük le szépen a gyerek kiságyát, s lehetőleg segítsük levinni azt a lépcsőn, már ha van még lépcsőnk...

Csak csendben, ébredezik a sátán...

-najó-

Mea culpa, mea culpa...

– Erősen fogadom, hogy többé nem vétkezem, és a bűnre vezető alkalmakat elkerülöm!

Bundásliga

Nem, kedves olvasó, nem elírás esete forog fenn.

Nem az öreg kontinens egyik legerősebb bajnokságáról, a *Bundesligáról* lenne itten szó. Hanem a *bundáról*. De nem nerc, nem nyuszt, nem irha vagy műirha bundáról, hanem a *focibundáról*. Arról az aljasságról, amikor piszok pénzhajhász nyikhajok megvásárolnak egy-két ingatag morállal megáldott játékost, akik odahatnak, hogy a mérkőzésen olyan eredmény szülessék, amivel a fogadásokon nagy pénzt lehet kaszálni, kasszálni.

A *bochumi* (Németország) *államügyészség* most egy olyan nemzetközi hálózat tevékenységét vizsgálja, amely a gyanú szerint 200 első és alacsonyabb osztályú mérkőzés, illetve kupatalálkozó eredményét befolyásolta szerte Európában. A bochumi ügyészség szerint 24 ország érintett az egész kontinenst behálózó bunda-ügyben. Mi sem „természetesebb", hogy a bundamecscsek garmadáját (a gyanú szerint) magyar mérkőzések, csapatok, játékosok is gazdagítják.

Tekintsünk most el a gyanú szelétől megcsapott csapatok, játékosok felsorolásától. Vizsgáljuk az ügyet pusztán szurkolói szempontból!

Szerencsétlen drukker megveszi a mérkőzés megtekintésére jogosító bilétát, s néhány korsó sör gallér mögé zuttyantása után elfoglalja helyét a lelátón. A bíró egy diszkrét füttyel egymásnak ugrasztja a csapatokat. Folyik a zöld gyepen a küzdelem. A szurkoló tapsol, a szurkoló ordít, megtapossa az ünnepi kalapját, visszaküldi a bírót a szerinte ledér életet élt anyjába. S ez így megy 90 percig, plusz hosszabbítás. Végül születik valamilyen eredmény és a szurkoló attól függően, hogy milyen klubszínű köd üli meg agyát, örömében vagy mély letargiájának kilúgozása végett leborít még néhány kriglivel a meccs után.

Később híre jön, hogy becsapás esete forgott fenn az aktuális meccsen. Kiderül, hogy a nemzetközi fogadási maffia lepénzelt néhány, a „pénznek nincs szaga" filozofikus szlogen alapvetésén nevelkedett játékost. Valami különös, poszt szerinti kiválasztódásnak köszönhetően ezek legtöbbször bekkek és kapusok. De lehet, pusztán csak arról van szó, hogy a csapatszerkezet ezen elemeinek kerül legkisebb erőfeszítésébe az eredmény célirányos befolyásolása.

Nohát, itt van mostan ez az egész Európát behálózó bundabotrány. Egy valóságos bundásliga igazgatta hosszú ideig a kontinens bajnokságait.

S a szerencsétlen szurkoló, aki szűkös forintjait áldozta a meccsre? Nem tapsol. Ordít. Vagy egyszerűen csak nagyon rühelli, hogy átverték. Az is lehet, hogy a kalapját is agyagba döngöli. Mindenesetre megiszik néhány sört és megfogadja, hogy soha többé nem megy ki meccsre.

Mégis kimegy. És ordít. És tapsol. Formára tapossa a kalapját és odakiáltja a bírónak, hogy „Lett volna cápa anyád magzatvízében!" S látja a kapus értetlen arckifejezését, mélységes fájdalmát, miután éppen benyalt egy You Tube-videóra kívánkozó, baromi nagy potyát. És lehet, hogy a kapus meg röhög magában...

f.l.

– Magam sem értem, Mester, de valami megmagyarázhatatlan kényszerítő erő lett úrrá rajtam, hogy az ötös sarkán fölrúgjam azt a csámpás centert...

A szerző illusztrációja

„A" és „B" menü

Olvasom valahol online, hogy *Nixonnak* és *Brezsnyevnek* volt egy közös hobbija: mindketten gyűjtötték a róluk szóló vicceket. Nem tudni, Amerikában hogy folyt a viccek begyűjtése, de a szovjet viszonyokra gondolva elképzelhető, hogy ott KGB-s verőlegények szedték ki a csak bizalmas körökben terjedő adomákat a másként gondolkodókból.

A bulvárlap által közkinccsé tett viccben szerepel a mi vezetőnk, *Kádár János* is. Íme a vicc:

Brezsnyev, Kádár és Nixon repülőgépen utaznak. A gép lezuhan a kannibálok földjén, de ők életben maradnak. Elindulnak az őserdőben, mígnem elfogják őket a kannibálok.

– Te ki vagy? – kérdi Brezsnyevet a főnök.

– Én vagyok a hős szovjet kommunisták vezetője.

– Vigyétek! – kiáltja a törzsfőnök. – Jó lesz pörköltnek.

– És te ki vagy? – kérdik Nixont.

– Én vagyok az USA elnöke. – Vigyétek! – jön a válasz. – Jó lesz gulyásnak.

– És te? – kérdezik Kádárt.

– Én vagyok Magyarország vezetője.

– Nahát, ez fantasztikus! – ugrik fel a főnök. – A fiam ott tanul az egyik magyar egyetemen. Meg vagy hívva vacsorára. Mit kérsz? Pörköltet vagy gulyást?

Eddig a vicc.

A legújabb kori történelemből tudjuk, hogy Magyarországon a Kádár-korszakban évtizedekig a gulyás(kommunizmus) volt a menü. Brezsnyev módra.

f.l.

Hirdetésszervezőket
keresünk a megye minden részéből!
Érdeklődni lehet: 92/596-936, 8-12 óráig, illetve 30/378-4465.

Zalatáj

Megyei közéleti havilap

Kiadó-főszerkesztő: **Ekler Elemér**
Grafikus: **Farkas László**
Kiadja: **Dél-Nyugat Kiadó** Pethőhenye
Az ügyfélszolgálat címe: **Zalaegerszeg, Rákóczi út 2-4.;** 8901. Pf.: 381.
Telefon: (92) 596-936; Fax: (92) 596-937; E-mail: zalataj@zelkanet.hu
Készült: **Göcsej Nyomda Kft.**
Zalaegerszeg 2011.
ISSN: 0865-1353
Terjeszti: a Kiadó és a Magyar Posta
Előfizethető a postahivatalokban és a szerkesztőségben.
Előfizetési díjak: 1 hónapra 190 Ft, 1/4 évre 570 Ft,
1/2 évre 1140 Ft, 1 évre 2280 Ft.

A táltosokról...

Óriási volt az érdeklődés Szántai Lajos (kis képünkön) előadásán.

A *Magyar Műveltség Kincstára Szabadegyetem* vendége volt *Szántai Lajos* magyarságkutató február 11-én *Nagykanizsán*.

A zsúfolásig telt teremben a fehértáltosok hagyománytörténetéről és jelentőségéről beszélt. Előadása példaértékű volt, mert történeti alapossággal, szépen adatolva járta végig őseink vallásfilozófiáját és a táltosok szellemgyógyító és közösségteremtő jelentőségét.

Magyar Műveltség-díjak

A *Magyar Műveltség Kincsestára Szabadegyetem* vendége volt *Pap Gábor* művészettörténész a Magyar Kultúra Napján. Több megyéből érkezett a hallgatóság és nagyon izgalmas és értékes estét töltöttek el közösen.

A *Himnusz* közös eléneklése után *Szabó Lászlóné, Ilonka néni* (Tatabánya) Az én hazám című szabadversét tolmácsolta *Ekman József* versmondó, majd a Magyar Műveltség-díjak átadására került sor: A díjat alapította a *Magyar Műveltség Kincsestára Szabadegyetem*, *Rajnai Miklós* 2010. december 5.-én. Az oklevelet *Szabó Renáta* grafikus, a dísztányért *Jerausek Gyula* fafaragó - népi iparművész készítette. A díjat kapták: néhai *Vitéz Bátki József* gazdasági mérnök, volt doni hős, átvette leánya, *Bátki Judit* és *Pap Gábor* művészettörténész - művelődéskutató.

A díjak átadása után *Németh Ferenc* zenetanár és tanítványai műsorára került sor.

Bátki Judit

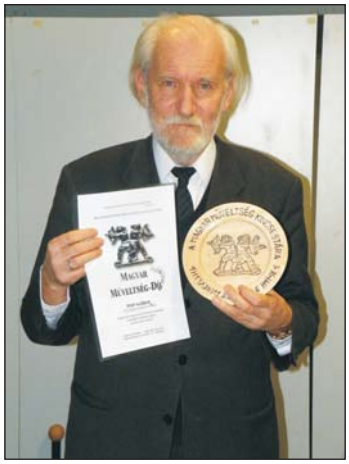

Pap Gábor

MEGHÍVÓ

Szeretettel hívjuk Önt, kedves
családját és ismerőseit
a szabadegyetem előadásaira.

2010/2011.

Magyar **M**ű**v**eltség **K**incsestára
Szabadegyetem
Szellemi Tanácsadó Testülete
*** Nagykanizsa ***

március 4. 18.00 (P)
TERMÉSZETFELETTI KÉPESSÉGŰ EMBEREK II.
GARABONCIÁSOK
*A garabonciás **tudományos ember**...*
„**Világod a világ, mindenekkel benne, légy része a fénynek, ragyogással telve**."
Szántai Lajos művelődéstörténész vetítettképes előadása

március 25. 18.00 (P)
A MAGYAR NÉPLÉLEK FORMÁI
A magyar népművészet kincsei
Égi vezérlés: néprajzkutatás más úton
Szelestey László néprajzkutató vetítettképes előadása
Vendégünk: **Jerausek Gyula** fafaragó - népi iparművész és barátai

Programszervező és művészeti vezető:
Rajnai Miklós *Bánffy Miklós-díjas bölcsész-magyar menekült*
rajnaimk@t-online.hu – rajnaimiklos@drilltrans.hu
Helyszín: **Halis István Városi Könyvtár**
(Nagykanizsa, Kálvin tér 4.)
******* **Az előadások ingyenesen látogathatók.** *******
MINDEN ÉRDEKLŐDŐT SZERETETTEL VÁRUNK!

Zalatáj *XXIII. évfolyam*
megyei közéleti havilap *Ára: 190 Ft*

Fizessen elő a Zalatájra!

Olvassa az idén 22 éves lapot, amely minden hónapban, a harmadik csütörtökön jelenik meg!
Kényes témák, amikkel csak a Zalatáj foglalkozik.
Fizesse elő, így biztosan megkapja!
Előfizethető: szerkesztőségünkben (akár telefonon, faxon, vagy e-mailon)!

Előfizetési díjak:
1 hónapra 190 Ft, 1/4 évre 570 Ft, 1/2 évre 1.140 Ft, 1 évre 2.280 Ft.

A Zalatáj megvásárolható ügyfélszolgálatunkon is (Zalaegerszeg, Rákóczi u. 2-4. I. em. 25.) hétköznapokon 8-tól 14 óráig.

Elérhetőségeink:
Zalatáj Kiadó,
8900 Zalaegerszeg, Rákóczi F. u. 2-4. Pf.: 381.
E-mailon: zalataj@zelkanet.hu
Telefon: 92/596-936, fax: 92/596-937